überreste machen, so v. a. *ein üppiges Mahl halten*. — 3) *n. *Wachs* Râǵan. 13,75.

विघात m. 1) *Schlag*, — *mit* (im Comp. vorangehend). — 2) *das Zerbrechen, Abbrechen*. — 3) *das Zurückschlagen, Abwehr*. — 4) *Verderben, das zu Grunde Gehen*. — 5) *Aufhebung, Entfernung, Hemmung, Stockung, Unterbrechung, Störung*. — Im Comm. zu AV. Prât. 4,107 fehlerhaft für निघात.

विघातक Adj. *aufhebend, hemmend, unterbrechend, störend*.

विघातन 1) Adj. *zurückschlagend, abwehrend*. — 2) n. *das Hemmen, Unterbrechen, Stören*.

विघातिन् Adj. 1) *schlagend, bekämpfend*. — 2) *verletzend*. — 3) *aufhebend, entfernend, hemmend, unterbrechend, störend*.

विघूर्णन n. oder °ना f. *das Hinundherschwanken* Kâd. 145,16 (256,16).

विघृत Adj. (f. आ) *träufelnd, besprengt*. = र्-सोपेत Sâj.

विघ्न 1) am Ende eines Comp. Nom. ag. *Zerbrecher, Zerstörer*. — 2) m. n. (im Epos) *Hemmung, Hemmniss, Hinderniss*. Kauç. 135 metrisch विघन zu lesen. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. Nom. abstr. विघ्नता f. Çiç. 14,68. — 3) m. *der Gott* Gaṇeça.

विघ्नक am Ende eines adj. Comp. von विघ्न 2).

विघ्नकर् Adj. *Hindernisse bewirkend, — in den Weg legend, hemmend, störend*.

विघ्नकर्तर् Nom. ag. dass.

विघ्नकारिन् Adj. 1) dass. — 2) **furchtbar anzusehen*.

विघ्नकृत् Adj. = विघ्नकर्.

विघ्नजित् m. Bein. *des Gottes* Gaṇeça.

*विघ्नतन्वित Adj. Vielleicht ist विघ्नित (s. u. विघ्नय्) und तन्वित gemeint.

*विघ्ननायक m. Bein. *des Gottes* Gaṇeça Çâçvata 137.

विघ्नपति m. desgl. Kâraṇḍ. 22,11.

विघ्नय्, °यति *hemmen, hindern, stören*. विघ्नित *gehemmt, gehindert, gestört*. — Mit सम्, संविघ्नित = विघ्नित.

विघ्नराज् (Kâṇḍak. 20,8) und विघ्नराज m. *der Gott* Gaṇeça.

विघ्नवत् Adj. *mit Hindernissen verknüpft*.

विघ्नविनायक, विघ्नकर्तर्, *विघ्नकारिन्, विघ्नाधिप und विघ्नान्तक m. *der Gott* Gaṇeça.

विघ्नेश m. 1) dass. — 2) Pl. bei den mystischen Çaiva *eine best. Klasse von Erlösten* Hemâdri 1, 823,12.

*विघ्नेशकान्ता f. *weiss blühendes* Dûrvâ-*Gras* Râǵan. 8,111.

*विघ्नेशवाहन m. *eine Rattenart* Râǵan. 19,58.

*विघ्नेशान m. *der Gott* Gaṇeça.

विघ्नेश्वर m. desgl.

*विङ्क m. *Pferdehuf*.

1. विच्, विनक्ति, *विङ्क्ते, विवेक्ति, वेवेक्ति, वेक्ति; 1) *durch Schwingen* oder *Worfeln aussondern* (Getraide von dor Spreu u. s. w.), *sondern, trennen* überh., — *von* (Instr.). — 2) *prüfen, erwägen*. — Mit अप *absondern, sondern*. — Mit अध्यप *in* (ein Gefäss) *aussondern*. — Mit उद् *aussondern* in उद्वेचम् Gop. Br. 3,7,8. — Mit प्र in प्रवेक. — Mit वि 1) *durch Schütteln und Blasen sondern; sichten*, überh. *sondern, scheiden, trennen*, — *von* (Instr., später Abl.). Pass. *sich sondern*. — 2) *durchschütteln*. — 3) *unterscheiden, nach seiner Eigenthümlichkeit erkennen*. — 4) *entscheiden* (eine Frage). — 5) *untersuchen, prüfen, erwägen* 211,21. — 6) *offenbaren, kund thun*. — 7) विविक्त *a) gesondert, unterschieden*. — *b) abgesondert, isolirt; einsam*. चित्ता° so v. a. *ganz in Gedanken vertieft*. — *c) frei von* (Instr. oder im Comp. vorangehend). — *d) (von allem Ungehörigen getrennt) α) rein, sauber, schmuck* Kâd. 108,10 (195,4). 111,20. 21 (200,1). Citat bei Utpala zu Varâh. Bṛh. S. 78,11. — β) *rein, lauter* 296,9. — *e) klar, deutlich*. — *f)* * = विवेकिन्. — *g)* *f. आ = दुर्भगा. v. l. विरिक्ता und विरक्ता. — *h)* MBh. 5,7152 fehlerhaft für विषक्त. — Caus. विवेचयति 1) *sondern*. — 2) *untersuchen, prüfen, erwägen*. — Mit प्रवि 1) *untersuchen, prüfen, erwägen*. — 2) प्रविविक्त *a) einsam*. — *b) fein*. °चक्षुस् Adj. *ein feines —, scharfes Auge habend*. — Mit सम्, °संविक्त Ind. St. 9,138 fehlerhaft für °संवित्क, wie Nṛs. Up. in Bibl. ind. 147 gelesen wird.

2. विच् s. व्यच्.

विचकिल m. (n. *die Blüthe*) *eine best. Pflanze* Bâlar. 126,2. Vâsav. 136,3. 4. 137,7. Viddh. 18,4. Dhûrtan. 42. Nach den Lexicographen *Jasminum Sambac* und = मदन.

विचकिलमय Adj. (f. ई) *aus* Vikakila-*Blüthen bestehend* Viddh. 82,6.

विचक्र 1) Adj. *radlos*. — 2) m. N. pr. eines Dânava.

विचक्रोपस्करोपस्थ Adj. *ohne Räder, Zubehör und Schooss* (Wagen) MBh. 7,36,32.

विचक्षण 1) Adj. (f. आ) *a) conspicuus, sichtbar, scheinend, ansehnlich, klar, licht*. — *b) deutlich, wahrnehmbar* Pâr. Gṛhj. 3,16. — *c) sehend, scharfsichtig*. — *d) einsichtig, klug, weise, erfahren, bewandert*, — *in* (Loc. oder im Comp. vorangehend). — 2) m. N. pr. eines Lehrers Vaṃçabr. 2. — 3) f. आ *a)* **Tiaridium indicum* Râǵan. 5,84. — *b)* Bez. *des Thrones* Brahman's. — *c)* N. pr. einer Zofe Viddh. 50,13. fgg. — 4) *विचक्षणम् enklitisch.

विचक्षणाचनसितवत् Adj. *von dem Worte* विचक्षण *oder* चनसित *begleitet* Kâtj. Çr. 7,5,7.

विचक्षणात्व n. *Einsicht, Klugheit, Weisheit*.

विचक्षणंमन्य Adj. *sich für klug haltend* Bâlar. 64,5.

विचक्षणवत् Adj. *mit dem Worte* विचक्षण *verbunden*. Vgl. विचक्षणोत्तर Vaitân. 11,19.

विचक्षस् 1) *m. *Lehrer*. — 2) n. *deutliches Sehen* in einer Formel neben चक्षस् Maitr. S. 1,5,4 (72, 1). 5,11 (80,12). v. l. विचक्षुस्.

1. विचक्षुस् n. in einer Formel neben चक्षुस् Âpast. Çr. 6,19,1. v. l. विचक्षस्.

2. विचक्षुस् 1) Adj. *a) augenlos, blind*. — *b)* * = विमनस्. — 2) m. N. pr. eines Fürsten. v. l. निचक्षुस्.

विचक्षे Dat. Infin. zu चक्ष् mit वि RV.

विचक्षु (MBh. 12,265,1) oder विचक्ष्यु m. N. pr. eines Fürsten.

विचटन n. *das Zerbrechen* Çilâñka 1,257.

विचतुर Adj. *verschiedene Vierheiten* (von Halbversen) *enthaltend*.

विचन्द्र Adj. (f. आ) *mondlos*.

1. विचय m. *Sichtung*, so v. a. *Aufzählung*.

2. विचय m. 1) *das Suchen, Nachforschen*. — 2) *das Durchsuchen*. — 3) *Untersuchung*. शरीर° Kâraka 4,6.

विचयन n. = 2. विचय 1) 2).

विचयिष्ठ Adj. *am meisten wegräumend*.

विचर Adj. *zu weichen pflegend, wankend, gewichen seiend von* (Abl.).

1. विचरण n. *Bewegung*.

2. विचरण Adj. *fusslos, der Beine beraubt*. Wagen MBh. ed. Vardh. 7,35,32.

विचरणीय n. impers. *zu verfahren*.

विचरित n. *das Umherstreichen, Umherirren* MBh. 3,76,49.

विचर्चिका und °चर्ची f. *eine der Formen des sogenannten kleinen Aussatzes: Räude, Grind*.

विचर्मन् Adj. *schildlos*.

विचर्षण (wohl fehlerhaft) und विचर्षणि Adj. *sehr rührig, — rüstig*.

विचल Adj. in अ°.

विचलन n. 1) *das Wandern von Ort zu Ort*. — 2) *das Kundthun seiner Vorzüge, Prahlerei*.

विचाचलि Adj. *beweglich, unstät*. Vgl. अ° .

विचार m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Verfahren; be-*